

«تو را می خوانم، به رحمت گسترده ات...»

نگاهی به دعا‌های نقل شده برای ماه رمضان

سوره ی بقره، آیات ۱۸۵ و ۱۸۶:

شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ [...] * وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

ماه رمضان [همان ماه] است که در آن، قرآن فرو فرستاده شده است، [کتابی] که مردم را راهبر، و [متضمن] دلایل آشکار هدایت، و [میزان] تشخیص حق از باطل است. پس هر کس از شما این ماه را درک کند، آن را روزه بدارد [...]

هرگاه بندگان من، از تو در باره من بپرسند، [بگو] من نزدیکم، و خواندن و دعای آن که مرا بخواند - به هنگامی که مرا بخواند - اجابت می کنم، پس بایسته است که دعوت مرا بپذیرند و به من ایمان آورند، باشد که راه یابند.

□ پیامبر اکرم (ص): در رمضان، پس از گذشتن یک سوم اول شب - و یا یک سوم آخر آن - منادی ندا می دهد: «آیا خواهنده ای هست تا بخواهد و به او بدهند؟ آیا استغفارکننده ای هست که آموزش بخواهد و آمرزیده شود؟ آیا توبه کننده ای هست که توبه کند و خداوند هم توبه اش را بپذیرد؟».

□ [امام صادق (ع)]، در نخستین شب ماه رمضان چنین دعا می نمود: [خداوند! این ماه مبارک، که قرآن را در آن فرو فرستاده ای و آن را مایه ی هدایت مردم و نشانه هایی روشن از هدایت و فرقان قرار داده ای، فرارسید. پس، ما را در این ماه، سالم بدار و نیز آن را برای ما سالم بدار و آن را با آسانی و تن درستی از سوی خودت، از ما دریافت کن. ای که اندک را می گیری و پاداش بسیار می دهی! اندک را از من بپذیر!

خداوند! از تو می خواهم که به سوی هر نیکی، راهی و در برابر هر آنچه دوست نداری، باز دارنده ای برایم قرار دهی! ای مهربان ترین مهربانان؛ ای که از من و از گناهی که در نهان انجام داده ام، چشم پوشیدی؛ ای آن که مرا به خاطر نافرمانی ها مؤاخذه نمودی! ببخشای، ببخشای، ببخشای، ای بزرگوار! خدایا! پندم دادی، پند نگرفتم! از گناهانت بازم داشتی، دست برنداشتم! چه عذری دارم؟! پس بر من ببخشای، ای بزرگوار! ببخشای، ببخشای!

خداوند! از تو آسودگی را به هنگام مرگ و بخشایش را به هنگام حساب، می خواهم. بنده ات گناه بزرگ آورد. اینک، گذشت از سوی تو، نیکوست، ای شایسته ی تقوا و ای شایسته ی آموزش! ببخشای، ببخشای! خداوند! من بنده ی تو و فرزند بنده و کنیز توام، ناتوانی که نیازمند رحمت توست؛ و تویی که بر بندگان، توانگری و برکت را فرو می فرستی و چیره باقتداری و کارهای بندگان را شمرده و روزی هایشان را تقسیم کرده ای و آنان را با زبان ها و رنگ های گوناگون، قرار داده ای، آفرینشی پس

از آفرینشی. بندگان، نه دانش تو را دارند و نه قدرت تو را. همه‌ی ما نیازمند رحمت تویم. پس، روی رحمت را از من بزرگردان و مرا در کار و امید و تقدیر خویش، از بندگان شایسته‌ات قرار بده!

خداوند! مرا به نیکوترین ماندن، باقی بدار و به بهترین فنا، فانی ساز: بر دوستی با دوستان و دشمنی با دشمنان و شوق به درگاهت و هراس از عظمتت و خشوع و وفا و تسلیم نسبت به خودت و باور به کتابت و پیروی از سنت فرستاده‌ات. خداوند! آنچه در دلم هست، از: شک و تردید، یا انکار و یأس، یا شادی بی‌جا و غرور، یا سرمستی و غرور، یا ریا و آوازه خواهی، یا دشمنی و نفاق، یا کفر و تبهکاری و نافرمانی، یا خودبزرگ بینی و یا هر چه که دوست نمی‌داری - پروردگارا - از تو می‌خواهم که آن‌ها را به ایمان به وعده‌ات، وفا به پیمان‌ت، رضا به تقدیرت، پارسایی در دنیا، شوق به آنچه پیش توست، بزرگواری، آرامش و توبه راستین، تبدیل کنی! ای پروردگار جهانیان! این‌ها را از تو می‌طلبم.

خدا! چون بردباری، نافرمانی‌ات می‌کنند و چون بزرگواری و بخشنده‌ای، فرمانت می‌برند، آن چنان‌که گویا نافرمانی‌ات نکرده‌اند. من و آن‌که نافرمانی تو نکرده است، ساکنان زمین تویم. پس با عطای خویش بر ما، بخشنده و خیررسان باش، ای مهربان‌ترین مهربانان! درود خدا بر محمد و خاندان او، درودی پیوسته و بی‌شمار، درودی که ارزش آن‌را کسی جز تو نداند، ای مهربان‌ترین مهربانان!

□ پیامبر اکرم(ص): هر کس در ماه رمضان، پس از نماز واجب، این دعا را بخواند، خداوند گناهان او را تا روز قیامت می‌آمرزد: «خداوند! بر خفتگان گورها، شادی وارد کن. خداوند! هر نیازمندی را بی‌نیاز بگردان. خداوند! هر گرسنه‌ای را سیر کن. خداوند! هر برهنه‌ای را بپوشان. خداوند! بدهی هر بدهکاری را ادا کن. خدا! گرفتاری هر گرفتاری را برطرف ساز. خدا! هر غریبی را به [وطنش] بازگردان. خدا! هر اسیری را برهان. خدا! هر تباهی‌ای را از کارهای مسلمانان، سامان بخش. خدا! هر بیماری را شفا بده. خدا! نیازمندی ما را بی‌نیازی خویش برطرف ساز. خدا! بد حالی ما را با حال نیک خودت، تغییر بده. خدا! بدهی ما را ادا کن و ما را از فقر، بی‌نیاز گردان؛ همانا تو بر هر چیز، توانایی.»

□ الإقبال: در ماه رمضان، پس از هر نماز واجب، چه شب باشد و چه روز، می‌گویی: «ای والا، ای بزرگ، ای آمرزنده، ای مهربان! تو، آن پروردگار بزرگی که همانند او، چیزی نیست و او شنوای بیناست، و این، ماهی است که آن‌را بزرگ داشته، کرامت و شرافت بخشیده، و بر [دیگر] ماه‌ها برتری داده‌ای، و این، ماهی است که روزه‌داری آن‌را بر من واجب کرده‌ای، و آن، ماه رمضان است که در آن، قرآن را برای راهنمایی مردم و به عنوان نشانه‌هایی روشن از هدایت و فرقان [جداکننده‌ی حق از باطل]، نازل کرده‌ای و شب قدر را در آن قرار داده و آن‌را بهتر از هزار ماه قرار داده‌ای. پس، ای صاحب نعمت و منت که کسی را بر تو منتی نیست! با آزاد کردنم از آتش، بر من نیز، در جمع آنان‌که بر ایشان منت می‌گذاری، منت‌گذار و وارد بهشتم کن! به رحمتت، ای مهربان‌ترین مهربانان!».

□ الإقبال: ایوب بن یقین نامه‌ای به امام رضا(ع) نوشت و از او خواست که درستی این دعا را بیان کند. امام(ع) به او نوشت: «آری. این، دعای امام باقر(ع) در سحرهای ماه رمضان است. پدرم فرمود که امام باقر(ع) فرمود: اگر مردم از عظمت این خواسته‌ها نزد خداوند و سرعت اجابت آن‌ها برای صاحبانش خبر داشتند، بر سر آن با یکدیگر به جنگ می‌پرداختند، حتی با

شمشیر؛ و خداوند، رحمتش را به هر کس بخواهد، ویژه می‌سازد. « و آن دعا چنین است: «خداوندا! من از تو درخواست می‌کنم، از جلوه‌های نورانیت به برترین جلوه‌اش، در حالی که همه‌ی جلوه‌های تو نورانی است. خداوندا! از تو درخواست می‌کنم، به همه‌ی جلوه‌های نورانی‌ات[...]]» (رجوع کنید به تمام دعای سحر در ترجمه‌های مفاتیح‌الجنان)

□ مصباح‌المتهجّد - به نقل از ابوحمزه ثمالی :- امام سجّاد(ع) در ماه رمضان، همه‌ی شب را نماز می‌خواند و چون سحر می‌شد، این دعا را می‌خواند: اِلٰهِي لَا تُؤدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمَكِّرْ بِي فِي حِيلَتِكَ مِنْ اَيْنَ لِي الْخَيْرُ يَا رَبِّ وَلَا يُوْجَدُ اِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَ مِنْ اَيْنَ لِي النَّجَاةُ وَلَا تُسْتَطَاعُ اِلَّا بِكَ [...] (رجوع کنید به تمام دعای «ابوحمزه ثمالی» در ترجمه‌های مفاتیح‌الجنان)

□ [دعایی برای شب اول رمضان از پیامبر اکرم(ص):] ای ماه مبارک! خداوندی را سپاس که ما را به تو کرامت بخشید. خداوندا! ما را بر روزه‌داری و عبادت‌مان نیرو بخش و گام‌های ما را استوار بدار و ما را بر گروه کافران یاری کن! خداوندا! تو یکتای بی‌فرزندی، و تو بی‌نیاز بی‌همانندی، تو آن قدرتمندی هستی که چیزی به تو قدرت نمی‌بخشد. تو بی‌نیازی و من نیازمندم. تو مولایی و من بنده‌ام. تو آمرزنده‌ای و من گنہکارم. تو مهربانی و من خطاکارم. تو آفریدگاری و من آفریده‌ام. تو زنده‌ای و من مرده‌ام. تو را به مهربانی‌ات می‌خوانم که مرا بیامری، بر من رحم کنی و از من درگذری. همانا تو بر هر چیز، توانایی.

□ [دعایی برای شب سوم رمضان از پیامبر اکرم(ص):] ای معبود ابراهیم و معبود اسحاق و معبود یعقوب و نوادگان! ای پروردگار فرشتگان و روح! ای شنوای دانا! ای بردبار بزرگوار! ای والای بزرگ! برای تو روزه گرفتم و با روزی تو افطار کردم و به حمایت تو پناه آوردم و به سوی تو بازگشتم و سرانجامم، به سوی توست و تو رؤف و مهربانی. بر نماز و روزه‌داری، نیروم بخش و در روز قیامت، خوارم مکن! همانا تو از وعده تخلف نمی‌کنی.

□ [دعایی برای شب چهارم رمضان از پیامبر اکرم(ص):] ای بخشنده دنیا و آخرت و مهربان در آن دو! ای قدرتمند دنیا! ای فرمانروای پادشاهان! ای روزی‌دهنده بندگان! این، ماه توبه است و این، ماه پاداش است و این، ماه امید است و تو، شنوای دانایی. از تو می‌خواهم مرا در زمهری بندگان شایسته‌ات قرار دهی، آنان که نه بیمی بر آنان است و نه اندوهگین می‌شوند. و می‌خواهم مرا با پوششی پوشانی که دریده نمی‌شود، و مرا با عافیت خویش در برگیری که آسیبی به آن نمی‌رسد، و خواسته‌ام را عطا کنی، و به رحمت خود وارد بهشتم کنی، و این که هیچ گناهی را وانگذاری، جز آن که آن را آمرزیده باشی؛ و نه اندوهی را، مگر آن که زدوده باشی؛ و نه غصّه‌ی جانکاهی را، مگر آن که برطرف کرده باشی؛ و نه حاجتی را، جز آن که برآورده کرده باشی.

□ [دعایی برای شب هشتم رمضان از پیامبر اکرم(ص):] خداوندا! این، ماه توست که بندگان را فرمان داده‌ای که در آن تو را بخوانند و برای آنان اجابت را تضمین کرده‌ای و فرموده‌ای: «و هرگاه بندگانم از تو درباره‌ی من پرسیدند، پس همانا من نزدیکم؛ دعای خواننده را آن‌گاه که مرا بخواند، اجابت می‌کنم» پس تو را می‌خوانم، ای اجابت‌کننده‌ی دعای درمانده، و ای زداپنده‌ی بدی از پریشان، و ای که شب را مایه‌ی آرامش قرار داد و ای آن که نمی‌میرد! بیامرز آن را که می‌میرد! مقدر کردی، آفریدی، و پرداختی. پس، تو را ستایش. خوراندی، سیراب کردی، پناه دادی و روزی بخشیدی. پس، تو را ستایش. از تو

می خواهم که بر محمّد (ص) و خاندان محمّد (ص) درود بفرستی، در شب (آن گاه که فرا می گیرد) و در روز (آن گاه که روشن می گردد) و در آخرت و دنیا؛ و نیز این که آنچه مرا اندوهگین ساخته، از من کفایت کنی و مرا بیامری. همانا تویی آمرزنده مهربان. (

□ [دعایی برای شب نهم رمضان از پیامبر اکرم (ص):] سرورا! پروردگارا! ای صاحب شُکوه و بزرگواری! ای صاحب عرشی که نمی خوابد! ای صاحب عزّتی که کسی را یارای تعرّض به او نیست! ای مقدّرکننده کارها! ای شفابخش سینه ها! برای من از کارم گشایش و راه نجاتی قرار بده و امیدت را در دلم افکن تا جز به تو، امید نبندم! سرورا! بر تو تکیه کردم. مولای من! به سوی تو روی آوردم، و بازگشت به سوی توست. ای معبود همه معبودها! ای قدرتمند همه قدرتمندان! ای بزرگ بزرگان، آن که هر کس بر او توکل کند، کفایتش نماید و او را بس است و کارش را به پایان می رسانی! از تو می خواهم. بر تو توکل کردم؛ پس کفایتم کن. به سوی تو رو کردم؛ پس بر من ترحم کن. بازگشت، به سوی توست.

□ [دعایی برای شب نهم رمضان از پیامبر اکرم (ص):] سرورا! پروردگارا! ای صاحب شُکوه و بزرگواری! ای صاحب عرشی که نمی خوابد! ای صاحب عزّتی که کسی را یارای تعرّض به او نیست! ای مقدّرکننده کارها! ای شفابخش سینه ها! برای من از کارم گشایش و راه نجاتی قرار بده و امیدت را در دلم افکن تا جز به تو، امید نبندم! سرورا! بر تو تکیه کردم. مولای من! به سوی تو روی آوردم، و بازگشت به سوی توست. ای معبود همه معبودها! ای صاحب قدرت بر همه قدرتمندان! ای بزرگ بزرگان، آن که هر کس بر او توکل کند، کفایتش نماید و او را بس است و کارش را به پایان می رسانی! از تو می خواهم. بر تو توکل کردم؛ پس کفایتم کن. به سوی تو رو کردم؛ پس بر من ترحم کن. بازگشت، به سوی توست.

□ [دعایی برای شب دهم رمضان از پیامبر اکرم (ص):] خداوندا، ای سلام! ای ایمنی بخش، ای مُهْمین! ای مقتدر، ای بزرگ! ای یگانه، ای بی نیاز! ای یکتا، ای بی نظیر! ای آمرزنده، ای مهربان! ای با رأفت، ای بردبار! یک سوم از ماه مبارک گذشت و - سرورا - نمی دانم که در مورد نیازم چه کرده ای. آیا مرا آمرزیده ای؟ که اگر مرا آمرزیده ای، پس خوشا به حالم و اگر مرا نیامرزیده ای، پس وای بر من! پس، از هم اکنون - سرورم - مرا بیامرز و بر من رحمت آور و توبه ام را بپذیر و خوارم مکن و از لغزشم درگذر و با پوشش خودت [عیب های] مرا بپوشان و با بخشایش خودت مرا ببخشای و با رحمتت بر من ترحم کن و با قدرتت از من درگذر! همانا تو مقدّر می کنی و کسی بر تو فرمان نمی راند و تو بر هر چیز، توانایی.

□ [دعایی برای شب چهاردهم رمضان از پیامبر اکرم (ص):] ای آغازِ آغازها و ای فرجام پایانها! ای سرپرست اولیا. و ای چیره بر همه ی زورمندان! تو مرا آفریدی، در حالی که چیزی نبودم؛ و تو مرا به فرمانبرداری دستور دادی و من - ای سرورم - به تلاشم اطاعت کردم. پس اگر کوتاهی یا خطا یا فراموش کردم، - سرور من - بر من احسان کن و امیدم را ناامید نکن و با بهشت، بر من منت بگذار (و مرا با پیامبر رحمت، محمّد بن عبد الله (ص) همدم ساز و مرا بیامرز! همانا تویی توبه پذیر مهربان.)

گناهان هلاکت‌بار. از او آمرزش می‌خواهم بر گناهان زشت. از او آمرزش می‌خواهم بر آنچه بر من واجب ساخته است و من سستی کرده‌ام. از او آمرزش می‌خواهم بر فراموش کردن چیزی که مرا از پروردگرم دور ساخته است. از او آمرزش می‌خواهم از لغزش‌ها، گمراهی‌ها، و آنچه دستانم انجام داده‌اند. به او ایمان دارم و بسیار بر او توکل می‌کنم. از او آمرزش می‌خواهم، از او آمرزش می‌خواهم، از او آمرزش می‌خواهم، از او آمرزش می‌خواهم، از او آمرزش می‌خواهم.

□ [دعایی برای شب بیست‌ویکم رمضان از پیامبر اکرم (ص):] گواهی می‌دهم که معبودی جز خداوند یکتای بی‌شریک نیست. و گواهی می‌دهم که محمد (ص)، بنده‌ی او و فرستاده‌ی اوست. و گواهی می‌دهم که بهشت، حق است و آتش، حق است و این‌که قیامت، بی‌شک، آمدنی است و این‌که خداوند همه‌ی گورخفتگان را برمی‌انگیزد. و گواهی می‌دهم که پروردگار، پروردگار من است و شریک، فرزندی و پدري ندارد. و گواهی می‌دهم که او هر چه را بخواهد، می‌کند و بر هر چیزی، تواناست و هر چه را بخواهد، می‌آفریند و هر چه را بخواهد مغلوب، می‌سازد و هر چه را بخواهد، بالا می‌برد. فرمانروای هستی، روزی‌دهنده‌ی بندگان، آمرزنده‌ی مهربان و دانای بردبار است. گواهی می‌دهم، گواهی می‌دهم، گواهی می‌دهم، گواهی می‌دهم، گواهی می‌دهم، گواهی می‌دهم، گواهی می‌دهم، گواهی می‌دهم، این گونه‌ای و بالاتر از آنی. توصیف‌کنندگان، به کُنه عظمت تو نمی‌رسند.

□ [دعایی برای شب بیست‌وچهارم رمضان از پیامبر اکرم (ص):] تو به دعا فرمان داده‌ای و اجابت را تضمین کرده‌ای. ما هم تو را خوانده‌ایم، در حالی که ما، بندگان تویم و فرزندان بندگان تو. اختیار ما، در دست توست. تو، پروردگار مایی و ما، بندگان تویم. بندگان، هرگز از کسی چون تو نخواستند. ما مشتاق تویم و خلاق به مثل تو رغبت ندارند، ای جایگاه شکایت خواستاران و نهایت نیاز مشتاقان! ای صاحب قدرت و فرمانروایی! ای صاحب حکومت و عزّت! ای زنده‌ی پایدار و عهده‌دار جهان و جهانیان! ای نیکوکار! ای مهربان! ای عطف! ای صاحب احسان! ای آفریننده آسمان‌ها و زمین! ای صاحب سُکوه و بزرگواری! ای صاحب نعمت‌های بزرگ و احسان بی‌ظنیر!

□ [دعایی برای شب بیست‌وششم رمضان از پیامبر اکرم (ص):] پروردگارا! پس از آن‌که هدایت‌مان کردی، دل‌های ما را [از حق و ایمان] بر مگردان و از سوی خود برای ما رحمتی عطا کن! همانا تو بخشنده‌ای. پروردگارا! ما منادی‌ای را شنیدیم که به ایمان فرا می‌خواند که: «به پروردگارتان ایمان آورید». ما هم ایمان آوردیم. پروردگارا! گناهان ما را بیامرز و خطاهای ما را بپوشان و ما را با نیکان بمیران! پروردگارا! آن‌چه با فرستادگانت به ما وعده داده‌ای، به ما عطا کن و ما را در روز قیامت، خوار مگردان! همانا تو وعده را خلاف نمی‌کنی. پروردگارا! اگر فراموش یا خطا کردیم، ما را تنبیه نکن! پروردگارا! بار گناهی را که بر پیشینیان ما نهاده‌ی، بر عهده‌ی ما مگذار! پروردگارا! آن‌چه را فراتر از توان ماست، بر دوش ما مگذار، و از ما درگذر، و ما را بیامرز، و بر ما ترحم کن! تو مولای مایی. پس، ما را بر گروه کافران، پیروز گردان!» [از آیات پایانی سوره‌های آل عمران و بقره]

□ [دعایی برای شب بیست‌وهفتم از پیامبر اکرم (ص):] «پروردگارا! ایمان آوردیم. پس، گناهانمان را بیامرز و خطاهایمان را بپوشان و ما را با نیکان بمیران!

پروردگارا! آنچه با پیامبرانت به ما وعده داده‌ای، به ما عطا کن و روز قیامت، خوارمان مگردان! همانا تو وعده را خلاف نمی‌کنی. « [سوره آل‌عمران، آیه ۱۹۴ - ۱۹۳]

«پروردگارا! ما را دو بار میراندی و دو بار زنده کردی. پس به گناهانمان اعتراف کردیم. پس، آیا راهی برای برون رفتن هست؟» [سوره غافر، آیه ۱۱]

«پروردگارا! عذاب دوزخ را از ما برگردان، که عذاب آن، همیشگی و هلاکت‌بار است!» [سوره فرقان، آیه ۶۵]

«پروردگارا! از همسران و فرزندان ما برای ما نور چشم عطا کن و ما را پیشوای پرهیزگاران قرار بده!» [سوره فرقان، آیه ۷۴]

«پروردگارا! بر تو تکیه کردیم و به سوی تو روی آوردیم و بازگشت، به سوی توست. پروردگارا! ما را وسیله‌ی آزمایش کافران قرار مده!» [سوره ممتحنه، آیه ۵ - ۴]

پروردگارا! ما را و برادران ما را که پیش از ما ایمان آوردند، ببخشای و در دل‌های ما کینه به مؤمنان را قرار مده! پروردگارا! تو رؤف و مهربانی. « [سوره حشر، آیه ۱۰]

□ به نقل از زیدبن‌علی(ع) - شنیدم که پدرم علی‌بن‌الحسین(ع) در شب بیست‌وهفتم ماه رمضان، از اوّل شب تا آخر آن می‌گفت: «پروردگارا! فاصله گرفتن از سرای غرور و فریب را نصیبت کن و روی آوردن به سرای جاودانگی و آمادگی برای مرگ را پیش از آن‌که فرصت از دست برود، روزی‌ام گردان!».

□ [دعایی برای شب بیست و نهم رمضان پیامبر اکرم(ص):] بر سروری توکل کردم که کسی بر او چیره نمی‌شود. بر مقتدری توکل کردم که کسی او را شکست نمی‌دهد. بر قدرتمند مهربانی توکل کردم که وقتی برمیخیزم و در میان سجده‌کنندگان جابه‌جا می‌شوم، مرا می‌بیند. بر زنده‌ای توکل کردم که نمی‌میرد. بر کسی توکل کردم که اختیار بندگان، به دست اوست. بر بردباری توکل کردم که شتاب نمی‌کند. بر دادگری توکل کردم که ستم نمی‌کند. بر بی‌نیازی توکل کردم که نه‌زاده و نه‌زاده‌ی کسی است و نه هیچ کس، همتای اوست. بر خدای توانا و چیره و والای بی‌نیاز، توکل کردم. توکل کردم، توکل کردم، توکل کردم.

□ [دعایی برای شب سی‌ام رمضان پیامبر اکرم(ص):] پروردگارا! این ماه مبارک، از دست ما رفت؛ ماهی که ما را در آن به روزه و عبادت، فرمان دادی. خداوند! این را آخرین رمضان ما قرار مده و گناهان گذشته و آینده ما را ببامرز! پروردگارا! ما را خوار مکن و از آمرزش، محرومان مساز و از ما درگذر و ما را بیامرز و بر ما ترحم کن و توبه ما را بپذیر و ما را روزی بده و از ما راضی باش و ما را از دوستان هدایت یافته و دوستان پرواپیشه خود قرار بده - به حقّ محمّد و خاندان محمّد - و این ماه را از ما بپذیر و آن‌را آخرین دیدار ما با آن قرار مده و حجّ خانه‌ی خودت را امسال و همه ساله روزی‌مان کن! همانا تو عطاکننده، روزی‌دهنده، دلسوز و اهل احسانی.

(برگرفته از کتاب «ماه خدا»، انتشارات دارالحدیث)